

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.42/2014/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. április 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. február 27. napján kihirdetett Kb.I.13/2013/5. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben a szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége [Btk. 438. § (1) (2) bekezdés a) pont és (4) bekezdés] és szolgálatban kötelességszegés vétsége (Btk.438.§ (1) bekezdés) miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszünteti.

Az eljárás során felmerült 15.155,- (Tizenötezer-egyszáz-ötvenöt) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a vádlott az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. február 27. napján kihirdetett Kb.I.13/2013/5. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 438. § (1)-(2), (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége, és a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 5 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól és kötelezte az eljárás során felmerült büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlott terhére, súlyosítás érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott cselekményét szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségének minősítette. Álláspontja szerint a vádlott észlelte, hogy a rendszer találatot jelzett, azonban a szükséges intézkedést az utasok jelenlétében nem tette meg. Alaptalanul bízott cselekménye következményeinek elmaradásában, ezért a bírói gyakorlat szerint az nem gondatlanul, hanem eshetőleg szándékkal történő elkövetésként minősül. Indítványozta a cselekmény szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítését, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A vádlott és védője szintén három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, a vádlott törvényes határidőben felmentése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.399/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn, míg álláspontja szerint a felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alaptalan. Átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, ítéletének tényállását mérlegelési jogkörében, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján állapította meg. Álláspontja szerint azonban a I. tényállás része hibás következtetést tartalmaz, mivel a vádlott feltárt tudattartalmát gondatlanként jelölte meg. Indítványozta a megállapítást a tényállásból mellőzni. Egyetértett a vádlott bűnösségére levont következtetéssel, azonban vitatta a I. tényállás alapján a vádlott cselekményének jogi minősítését. Egyetértve az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal kifejtette, hogy a tényállás alapján az állapítható meg, hogy a vádlott kötelességszegése várható következménybe való belenyugvása alaptalan bizakodásból fakadt és csak ezt követően kívánta cselekménye hatásait enyhíteni azzal, hogy jelentette a történeteket. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az első történeti tényálláshoz kapcsolódóan mondja ki a vádlottat bűnösnek a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében, a vádlottal szemben kiszabott végrehajtását próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés tartamát, valamint a próbaidő hosszát felemeléssel súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott védője előterjesztette írásbeli észrevételeit, melyben elsődlegesen a vádlott felmentésére tett indítványt. Másodsorban elfogadva az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben büntethetőséget megszüntető ok miatt - mivel szolgálati viszonyának megszűnése óta több mint egy év eltelt - szüntesse meg a katonai vétségek miatt folyamatban lévő büntetőeljárást. Vitatta az ügyészi fellebbezésben foglalt azon álláspontot, hogy a vádlott a szabályszegést szándékosan valósította volna meg, utalva védence következetes vallomására, mely szerint a rendszer által mutatott találatot figyelmetlensége miatt későn észlelte. Ez azt jelenti, hogy cselekményét azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet elmulasztotta.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az ügyészi fellebbezést és átiratában foglaltakat azzal tartotta fenn, hogy a vádlott második cselekménye tekintetében indítványozta a büntetőeljárás megszüntetését, figyelemmel arra, hogy szolgálati viszonyának megszűnése óta több mint egy év telt el és ezért katonai vétség miatt büntethetősége megszűnt. A I. tényállás alapján azonban továbbra is indítványozta a vádlott cselekményének eltérő minősítését, annak megállapítását, hogy az szolgálatban kötelességszegés büntetéként minősül. Álláspontja szerint a vádlott nem hajtotta végre a kötelezően előírt ellenőrzési feladatait, reális alap nélkül bizakodott abban, hogy mulasztásának nem lesz következménye. Ezért eshetőleg szándékkal elkövette a katonai büntetettét. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság súlyosítsa a vádlottal szemben kiszabott büntetést az átiratában megjelöltek szerint.

A vádlott védője perbeszédében az írásban előterjesztett beadványát továbbra is fenntartotta. Kiemelte, hogy a jogkérdéseket csak az irányadó tényállás alapján lehet eldönteni. Az ügyészi fellebbezés jogkérdésre irányul, azonban lényegében a tényállást támadja. A tényállás ugyanis azt tartalmazza, hogy a vádlott a szükséges figyelmet mulasztotta el, mivel figyelmetlensége miatt nem észlelte a találatot. Gondatlan elkövetésre utal az a körülmény is, hogy a találat észlelését követően jelentette cselekményét. Felhívta továbbá arra is a figyelmet, hogy nem a személyt, hanem az okmányt körözték. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítés helybenhagyását, és ebből következően az eljárás megszüntetését indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az ellentétes fellebbezésekre figyelemmel teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította,

hogyan az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, törvényesen egyesítette az előtte folyamatban lévő büntetőügyeket, mivel annak a Be. 72. §-ában írt feltételei maradéktalanul fennálltak.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a vádlottat kihallgatta mindkét terhére rótt bűncselekményével kapcsolatban és értékelési körébe vonta a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásait, valamint az általa ismertetett okirati bizonyítékokat. A vádlott az I. tényállási pont tekintetében ténybeli beismerő vallomást tett, úgy nyilatkozott, hogy figyelmetlensége miatt nem vette észre a találatot. A II. pont vonatkozásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését azzal, hogy engedéllyel hagyta el szolgálati helyét. Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, részben elfogadva a vádlotti védekezést az I. tényállási pont tekintetében, míg a II. pont vonatkozásában a tanúk vallomására figyelemmel azt elvetette. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről megfelelően számot adott, az nem ellentétes a logika szabályaival.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészi állásponttal, hogy a vádlott az I. tényállási pontban írt cselekményét eshetőlegesen szándékkal valósította meg, ezért bűnösségét szolgálatban kötelességszegés büntetében kellene megállapítani.

Az irányadó tényállás szerint ... és kislánya ... ukrán állampolgárok jelentkeztek kilépésre. A vádlott azonban figyelmetlensége miatt már csak akkor észlelte, hogy a kislány tartózkodási engedélye körözés alatt áll, amikor a két ukrán állampolgárt kiléptette az országból. Az irányadó tényállás alapján tehát nem lehet elfogadni azt az ügyészi megállapítást, hogy még a kilépő ukrán állampolgárok jelenlétében észlelte volna a vádlott a találatot, és könnyelműen bízott cselekményeinek elmaradásában, a szükséges intézkedést elmulasztva továbbengedte őket. Az eljárás adataiból az is megállapítható, hogy a kislánynak önálló úti okmánya nem volt, adatai az édesapja okmányában szerepeltek, ezért a másodfokú bíróság nem tartotta életszerűtlennek a vádlott által előadottakat, mely szerint mindkét állampolgárt regisztrálta a rendszerben, azonban a kislányra vonatkozó jelzést meg nem várva továbbengedte az ukrán állampolgárokat. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlott gondatlanságára következtetett és mivel a vádlott kötelességszegése miatt a jelentős hátrány veszélye mindenféleképpen fennállt, helyesen róta a vádlott terhére a Btk. 438. § (1)-(2) a./ pont, (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét. A II. pontban írt cselekmény minősítése is törvényes.

A vádlottal szemben az eljárás megszüntetése érdekében előterjesztett indítványokat a másodfokú bíróság alaposnak találta.

A Btk. 131. §-a szerint a 66. § (1) bekezdésében meghatározott esetet kivéve nem büntethető katonai vétség miatt az elkövető, ha a szolgálati viszonyának megszűnése óta egy év eltelt. Megállapítható, hogy **vádlott** szolgálati viszonya 2013. október 28-án megszűnt, ezért katonai vétség miatt büntethetősége 2014. október 28-án szintén megszűnt. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottal szemben a Btk. 438. § (1),(2) bekezdés a./ pont és (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége, valamint a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a Be. 332. § (1) bekezdés g./ pontja és a Be. 487. §-a alapján megszüntette.

A másodfokú bíróság megállapította továbbá a Be. 339. § (1) bekezdése alapján, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A másodfokú bíróság ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. április 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete 2015. május 06-án jogerős.

Budapest, 2015. május 06.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke